

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Det ærede medlem hr. From spurgte, om vi var enige i de synspunkter, der var gjort gældende fra enkelte skibskaptajners side med hensyn til den nye rute. Jeg er klar over, både hvad bladene har skrevet, og hvad disse skibskaptajner har sagt, men jeg vil tilføje, at overfor disse påstande står selvfølgelig andre synspunkter, som vi har måttet støtte os til, udtalelser fra søkyndige, fra søfartschefer o. s. v., hvis standpunkter vi naturligvis er gået ind for.

Det ærede medlem hr. From spurgte videre, om den nye færge skulle være en speciel bilfærge. Såvidt jeg husker det — men det forbehold må jeg altså tage — er det netop en speciel bilfærge, der skal bygges.

Videre spurgte det ærede medlem, om den vej, der nu bliver anlagt, skal være en statsvej, eller man vil følge de hidtil gældende principper, at staten anlægger vejen med et vist tilskud fra kommunerne og disse overtager vedligeholdelsen. Jeg har, såvidt jeg husker, både i bemærkningerne og i fremsættelsestalen gjort opmærksom på, at man ikke her bør følge de nuværende regler, hvorefter man kun yder 85 pct. som tilskud fra vejfonden, men bør gå betydelig højere op. Jeg har vist endda været uforsigtig nok til under forhandlingerne også at nævne et tal, nemlig 95 pct., og jeg har ved den lejlighed stærkt understreget, at jeg mener, det vil være forkert, hvis amterne ikke yder noget til disse veje. Vi skal vist være forsigtige med nu at anlægge principper, som man vil komme til at bryde i fremtiden, for der er nok ingen, der tænker på, at vi i fremtiden skal bygge et system op, gående ud på, at amterne og byerne er vejmyndigheder, men at staten betaler hver øre. Jeg tror ikke, en sådan udvikling vil være holdbar, og det har jeg derfor gjort gældende under forhandlingerne både overfor amterne og overfor byerne. Men årsagen til, at en af paragrafferne har fået den bemyndigelsesform, den har, er, at jeg skal kunne få lejlighed til at forhandle problemet igennem og føre forhandlingerne til ende med amterne og byerne, så at vi kan nå frem til enighed på dette område. Der er, såvidt jeg kan skønne, ingen uenighed om, at amterne og byerne vil overtage den fremtidige vedligeholdelse; det ville derimod ikke være rigtigt, hvis jeg sagde, at vi var

enige om de 95 pct. Men jeg håber som sagt, at der kan opnås enighed derom med vejmyndighederne ved kommende forhandlinger.

Det ærede medlem spurgte endvidere, om de sidste ulykkelige hændelser på Store-Bælt skyldtes sejl-tæthed. Det kan jeg selvfølgelig ikke sige noget som helst om; der foreligger ingen informationer for mig derom, men for øjeblikket behandles sagen jo ved de juridiske retter, og det vil derfor på nuværende tidspunkt være urigtigt af mig at udtale mig om, hvor skylden eventuelt ligger. Jeg håber imidlertid, at jeg på et vist tidspunkt i udvalget vil kunne give nærmere oplysning om, hvordan man bedømmer sagen.

Man har også rejst det spørgsmål, hvorvidt de foreslåede vejanlæg, der nu er nødvendige, helt kan tilpasses en eventuel broforbindelse. Det kan de selvfølgelig ikke; vi har bestræbt os for at anlægge vejene på en sådan måde, at den størst mulige strækning på begge sider kan komme til at passe, men det er givet, at der må blive et stykke på begge sider, der ikke kan tilpasses. Vi er opmærksomme på dette problem, og jeg mener, at vi i vore planer er gået frem på en sådan måde, at der bliver det mindst mulige spild.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) spurgte — sådan forstod jeg det — om de påtænkte nye færgelejer ville komme til at passe til de nuværende færger. Dette spørgsmål tror jeg jeg kan besvare bekræftende. Det ærede medlem spurgte endvidere, om det ved nyanskaffelse af færger var nødvendigt at indrette færger, der var lige så komfortable som de sidste, vi har fået. Hertil må man svare, at nødvendigt er det vel ikke. Jeg har da også rejst spørgsmålet overfor generaldirektøren, men jeg må give generaldirektøren ret i, at når man ikke kan spare væsentligt ved at gøre dem mindre komfortable — og der er efter de oplysninger, jeg dengang fik, for lidt at spare derved — bør man ved sin bedømmelse måske tage med i betragtning, at restaurationsvirksomheden jo ikke er nogen decideret underskudsforretning.

Det ærede medlem hr. Skytte var inde på amternes og byernes tilskud, og det spørgsmål har jeg svaret på.